

Διατακτικό

Το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα βέλτιστα συμφέροντα του παιδιού πριν εκδώσουν απόφαση περί επιστροφής, συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου, ακόμη και όταν ο αποδέκτης της αποφάσεως αυτής δεν είναι ένας ανήλικος, αλλά ο πατέρας του ανήλικου αυτού.

(¹) EE C 161 της 11.05.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2021 [αίτηση του Westminster Magistrates' Court (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος σε βάρος του PI

(Υπόθεση C-648/20 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής δίωξης, με βάση στερητικό της ελευθερίας μέτρο διαταχθέν από την ίδια αρχή – Έλλειψη δικαστικού ελέγχου πριν από την παράδοση του εκζητουμένου – Συνέπειες – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2021/C 182/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Westminster Magistrates' Court

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

PI

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση πλαισίου 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της νομολογίας του Δικαστηρίου, έχει την έννοια ότι οι απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία της οποίας πρέπει να απολαύει το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής δίωξης δεν πληρούνται όταν τόσο το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης όσο και η δικαστική απόφαση επί της οποίας αυτό ερείδεται εκδίδονται από εισαγγελέα ο οποίος μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, δεν μπορούν όμως να αποτελέσουν αντικείμενο δικαστικού ελέγχου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πριν από την παράδοση του εκζητουμένου από το κράτος μέλος εκτέλεσως.

(¹) EE C 62 της 22.02.2021.